

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਖੋਸਲਾ ਜੇ.ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 323.

ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1940 ਦਾ XVII) ਧਾਰਾ 4(1) (g) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 18-ਕਿਰਾਇਆ-ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਜਰਵੈਸੀ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੁਫਤ ਕੁਆਰਟਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ - ਕੰਜਰਵੈਸੀ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਹੋਵੇ - ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਕਲੱਬ -ਕੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਹਾਤੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਮਾਰਤ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਕਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਪਰਿਸਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਆਜ ਕਾਬਜ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਤੋਂ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਨਿਯਮ 18 (ii) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤੰਗ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 18 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਜਾਂ ਉੱਚ ਸਟਾਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬੰਗਲੇ ਜਾਂ ਮਕਾਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਬੰਗਲੇ ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 18 ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਲੱਬ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਿਹਤਰ ਵਰਕਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਲੱਬ ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ।

ਕਰਨਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼, ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਿਸ ਆਗਸਟੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (A.I.R. 1957 S.C. 309), ਅਤੇ ਸਿਮਲਟ ਮੰਡਲ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਯੂਬਰਾਏ (A.I.R. 1951 Cal. 126)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, 1954-55 ਦੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 62 ਵਿੱਚ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 23 ਜੂਨ, 1956 ਨੂੰ, 1955-56 ਦੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 42 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐੱਸ.ਐੱਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਖੇਸਲਾ, ਜੇ.-ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਧਾਰੀਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕੁਆਰਟਰ ਹਨ ਜੋ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਮਿੱਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਲੱਬ, ਗੋਰਖਾ ਗਾਰਡਜ਼ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਮਿੱਲ ਅਫਸਰਜ਼ ਕਲੱਬ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਰਬਨ ਇਮੋਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1)(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸ੍ਰੀ ਜੇ ਐਸ ਬਾਸੂਰ ਦੁਆਰਾ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਵੱਲੋਂ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ 1956 ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ 23 ਜੂਨ, 1956 ਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ (a) ਕੁਆਰਟਰ ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਲੱਬ ਪਰਿਸਰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ ..... ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 4(1) (g) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:- "4. (1) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ:-

(g) ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 18 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"18. ਫੈਕਟਰੀ--ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (g) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਿੱਥੇ 20 ਜਾਂ ਵੱਧ ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਿਛਲੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੋਵੇਗੀ: -

(i) ਫੈਕਟਰੀ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗੋਦਾਮ;

(ii) ਗੋਦਾਮ, ਦੁਕਾਨਾਂ, ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਫੈਕਟਰੀ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(iii) ਬੰਗਲੇ ਜਾਂ ਘਰ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਜਾਂ ਉੱਤਮ ਸਟਾਫ਼, ਭਾਵੇਂ ਫੈਕਟਰੀ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ; ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਲੱਬ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਸਬੰਧੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕੁਆਰਟਰ ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਚਾਰਜ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਅਰਥਨ ਇਮੇਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਕਿਰਾਇਆ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਆਮ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਅਰਥ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਥੋੜਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਰਾਇਆ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿਮਾਰੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਸਨੀਕ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕੁਆਰਟਰ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਜਨਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ

ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1955 ਦਾ 245) ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਫਾਕਨ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਾਰਜ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਮਿਸ ਆਗਸਟੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (A.I.R. 1957 S.C. 309.) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੀਮਲਾਲ ਮੰਡਲ ਬਨਾਮ ਯੂਬਰੀ ਦੇ ਮੁਨੀ-1 ਸਿਪਲ ਬੋਰਡ (A.I.R. 1951 Cal. 126.) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ "ਕਿਰਾਇਆ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਬੰਧ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਹਾਤਾ ਕਿਰਾਇਆ-ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਕਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਪਰਿਸਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਆਜ ਕਾਬਜ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਰਕਮ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਤੋਂ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯਮ 18(ii) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤੰਗ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 18 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਜਾਂ ਉੱਚ ਸਟਾਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬੰਗਲੇ ਜਾਂ ਮਕਾਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਬੰਗਲੇ ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 18 ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਿਹਤਰ ਵਰਕਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੇ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਤਬਕੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਅਮੀਰ ਤਬਕਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਾਉਣ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫੈਕਟਰੀ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਬੀਮਾ ਆਦਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੱਬ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਲਗਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਲੱਬ ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਕਲੱਬਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵੀ ਵਸੂਲ ਕਰਨਗੇ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ 100 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੀਨੂੰ ਬਾਲਾ